

РЕШЕНИЕ

№ 233

гр. С.З., 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

при участието на секретаря Павлина Г. Тодорова
в присъствието на прокурора Г. В.
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Гражданско дело №
20215500101830 по описа за 2021 година

Производството е на основание чл.121 от ГПК във вр. с чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ и във вр. с чл.82- 86 от ЗЗД.

Постъпила е първоначална Искова молба вх.№ 302791/16.12.2020г. в СГС- София и уточняваща Молба вх.№ 3780/12.04.2022г. от пълнолетния български гражданин К. ИЛ. Ш. от гр.С.З., с искане за осъждане на ответника ОД на МВР- С.З. да му заплати парично обезщетение в размер на общо 100 000 лв. за причинени неимуществени вреди от незаконни действия на служител в БНТЛ при ОД на МВР- С.З. от незаконосъобразна съдебно-балистична експертиза, изготвена от служителя на ответника И.С.И./специалист в областта на балистиката при ОД на МВР С.З./, който в качеството му на вещо лице е изготвил невярно заключение, обективизирано в Протокол №567/27.12.2011г., представен по досъдебно производство № 1196/2011г. по описа на 2-ро РУП и в Протокол №526/20.09.2012г., представляващ протокол от извършена от него допълнителна експертиза, поискана и представена пред Окръжен съд- С.З.. Твърди, че в заключението си вещото лице е потвърдило устно и в съдебно заседание пред състава на ОС- С.З., който в качеството му на въззивен съд с Решение № 234/01.11.2012г. по ВНОХД № 1193/2012г. е потвърдил постановената от РС-

С.З. Присъда № 111/17.05.2012г. по НОХД № 422/2012г., с която ищецът К. ИЛ. Ш. е признат за виновен в това, че на 09.12.2011г. е държал огнестрелно оръжие- пистолет марка „ECOL Volga” No EVL-920186, калибър 9 мм, без да има надлежно разрешение за това, поради което и на осн. чл.339, ал.1 от НК и чл.54 НК е осъден на две години лишаване на свобода, което наказание е отложено по чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от 3 години, а впоследствие е изтърпяно ефективно. Счита, че са налице достатъчно основания да се приеме, че изготвените горепосочени първоначална и допълнителна съдебно-балистични експертизи съдържали невярното заключение, че намереният у него на 09.12.2011г. газов пистолет „Екол Волга“ с фабричен номер EVL-920186 представлявал огнестрелно оръжие, тъй като след закупуването му върху него не била извършена интервенция, водеща до промяна на характеристиките му. Въз основа на това заключение първоинстанционният и въззивният съд били приели, че е налице обективния състав на престъплението по чл.339, ал.1 от НК- наличие на елементът държане на огнестрелно оръжие, което е обосновало издаването и впоследствие потвърждаването на осъдителната условна присъда против него. Претендира наред с главницата от 100 000 лв. заедно със законната лихва върху тях от датата на първоначалното завеждане на иска в съда- СГС/16.12.2020г./ до окончателното изплащане на сумите. Няма свои претенции за разноси по делото. Счита, че искът му е изцяло основателен и недоказан и моли същия до бъде уважен, ведно със законните последици от това. В този смисъл са личната му пледоария, пледоарията на процесуалния му представител-адвокат, както и писмената му Защита по делото.

Ответникът ОД на МВР- С.З. е представила писмен Отговор на Исковата молба по реда и в срока по чл.131- 133 от ГПК, в който е оспорил исковете за главница и лихва- както по основание, така и по размери. Изложил е своите подробни фактически и правни аргументи, че съгласно чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ държавата отговаря за вреди причинени от разследващите органи, прокуратурата или съда, което изчерпателно изброяване на правозащитните органи изключва категорично вещите лица. И макар, че действително в ОДМВР- С.З. има служители, които са разследващи органи по смисъла на чл.52 от ЗМВР, то очевидно вещите лица, каквото е И.С.И. не фигурира между тях. Поради което счита, че ОД на МВР- С.З. не е легитимна ответна страна по така предявения иск, доколкото той се основавал на твърдения за

невярно заключение на вещо лице, и счита иска против тях за процесуално недопустим за ОДМВР- С.З., като ответна страна. Счита исковата претенция за неоснователна, тъй като нормата на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ не била налице, тъй като ищецът не е бил оправдан и образуваното наказателно производство не било прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано. Заявява, че към настоящият момент безспорно ищеца Ш. вече е бил осъден с влязла в законна сила присъда по НОХД № 422/2012г. на РС- С.З., с която е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.339 от НК, и на осн. чл.300 от ГПК влезлите в законна сила осъдителни присъди на наказателен съд имат задължителна сила и за гражданския съд. Поради което било недопустимо да се преразглежда въпроса за истинността на експертиза, на която се базира самата присъда, и която наказателния съд е приел в нейната цялост. Имало налице законен съдебен акт, който се ползвал със силата на пресъденото нещо, и за ищеца не можело да възниква основание за неговото преразглеждане, тъй като искането за преразглеждане на заключението на експертизата по съществото си било искане за преразглеждане на част от процеса по наказателното производство. Наред с това прави възражение за изтекла давност по отношение на двете претенции, обективирани в исковата молба, за които била изтекла максималната 5- годишна обща законова давност. В този смисъл е пледоарията на процесуалния му представител-юрисконсулт, както и представената писмена Защита в дадения му от съда 1-седмичен срок.

Окръжна прокуратура/ОП/- С.З. не е представила писмен Отговор на Исковата молба, но процесуалния ѝ представител по делото е взела е становище по спора, не е направил доказателствени искания и неин представител е пледирал пред настоящата първа съдебна инстанция в последното по делото открито съдебно заседание на 30.06.2022г., че счита исковата молба за недоказана по основание и по размер, че не са налице предпоставките за ангажиране отговорността на държавата по ЗОДОВ за вреди причинени на гражданите, поради което моли съда да отхвърли иска, като неоснователен и недоказан. ОП- С.З. не е представила писмена Защита по делото в рамките на дадения ѝ 1 – седмичен срок за това.

След като се запозна с направените в Исковата молба претенции, с Отговора на Исковата молба, със становищата на всяка една от страните по делото, със събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателства, и с приложимите по казуса материалноправни и процесуални норми, първоинстанционният ОС-С.З. счита за изяснено и доказано по несъмнен и безспорен начин следното :

ОТНОСНО ПРОЦЕСУАЛНАТА ДОПУСТИМОСТ НА ИСКА :

Искът се явява процесуално допустим, подаден е от лице, което сочи да е засегнато от действия на длъжностни лица в държавен орган, претендира да са му нанесени неимуществени вреди и има активната процесуална легитимация от завеждане на процесната искова претенция против надлежния ответен държавен орган. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ държавата отговаря за вреди, причинени от разследващите органи, прокуратурата или съда, като при ответника ОД на МВР - С.З. има служител, който работи като експерт по балистика в БНТЛ/И.С.И./ и който е изготвил сочените от пищеца 2 бр. съдебни заключения. Поради което ОД на МВР-С.З. се явява пасивно легитимирана страна по така предявения иск по ЗОДОВ, исковата претенция на ищеца против него се явява процесуално допустима и следва съдът да се произнесе по материалната ѝ основателност.

ОТНОСНО ОСНОВАТЕЛНОСТТА НА ИСКА :

Ищецът Ш. вече е осъден с влязла в законна сила осъдителна Присъда по НОХД № 422/2012г. на РС- С.З., с която е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.339 от НК и съгласно императивната норма на чл.300 от ГПК влезлите в законна сила присъди на наказателен съд имат задължителна сила за настоящия граждански съд. Още повече, че видно от Разпореждане № 664/13.09.2019г. по преписка вх.№ 7095/13.09.2019г. по описа на ПАС- Пловдив е отказано образуване на производство по възобновяване на приключеното ВНОХД № 1193/2012г. по описа на ОС- С.З. на осн. чл.422, ал.1, т. 5 във вр. с чл.426 от НПК. Налице е законен стабилен осъдителен наказателен съдебен акт, който се ползвал със силата на присъденото нещо, и за ищеца няма процесуална възможност за преразглеждането му в настоящия граждански процес. Поради което се явява процесуално недопустимо да се преразглежда въпроса за истинността на експертизите в приключилия наказателен процес, на които се базира самата

присъда, и които експертизи наказателният съд е приел в тяхната цялост при постановяване на своите осъдителни наказателни актове.

Сочените приключено НОХД № 422/2012г., арх.№ 2251/2014г. по описа на РС- С.З., както и въззивното ВНОХД № 1193/2012г. по описа на ОС- С.З. не са запазени физически в цялост и са своевременно и надлежно унищожени поради изтичане на законния 5- годишен срок за съхранението им- видно от официалната Справка от 29.12.2021г. от Архива на РС- С.З.. По настоящото гражданско дело са представени заверени преписи само от постановените по тях първоинстанционна осъдителна Присъда № 111/17.05.2012г. на РС- С.З. и изцяло потвърдителното въззивно Решение № 234/01.11.2012г., ведно с мотивите към тях. По настоящото гражданско дело не са представени от никоя от страните и не се съдържат в оригинали сочените първоначална и допълнителна съдебно- балистични експертизи, за които се твърди, че са били изготвени от длъжностно лице- експерт в БНТЛ при ответната ОД на МВР- С.З.. По делото се съдържа под формата на заверено от ищеца копие на сочените от него и приети като писмени доказателства по делото първоначален Протокол № 567/27.12.2011г. за извършено съдебно- балистично изследване на притежавания от него процесен газов пистолет от втория Протокол № 567/27.12.2021г. по ВНОХД № 1193/2012г. по описа на ОС- С.З./л.99- 109 от настоящото дело/ и изготвената по негово искане частна балистична експертиза от 17.08.2015г./л.110- 114 от настоящото дело/ не върху вещественото доказателство/иззетия от ищеца негов пистолет/, а върху друг такъв идентичен пистолет, която няма законовия характер на съдебно- балистична експертиза по смисъла на чл.144- 152 от НПК, тъй като тя не е била назначена от съдебен орган съгласно изискванията на чл.145 от НПК. Нейното съдържание и писмено заключение в значителна степен се потвърждават от показанията на разпитания, като свидетел по настоящото гражданско дело неин изготвител КР. П. П. от гр.С.З..

Не се спори между страните, че видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства, спрямо ищеца К. ИЛ. Ш. от гр.С.З. са изготвени Протокол № 567/27.12.201г. по ДП № 1196/2011г. по описа на 2-ро РУП- С.З. и Протокол № 526/20.09.2012г., представляващ протокол от извършена допълнителна експертиза, поискана, изготвена и представена пред въззивния ОС- С.З., в които експерт- служител при БНТЛ на ответника ОД на МВР- С.З. устно и в открито съдебно заседание пред състав на НО на въззивния ОС- С.З.

е потвърдил своите фактически изводи. Безспорно в резултата на това с въззивно Решение № 234/01.11.2012г. по ВНОХД № 1193/2012г. по описа на ОС- С.З. е била потвърдена постановената осъдителна Присъда № 111/17.05.2012г. по НОХД № 422/2012г. по описа на РС- С.З., с която ищецът-подсъдимия К. ИЛ. Ш. от гр.С.З. е бил признат за виновен в това, че на 09.12.2011г. е държал огнестрелно оръжие- пистолет марка „ECOL Volga” No EVL-920186, калибър 9 мм, без да има надлежно разрешение за това, поради което и на основание чл.339, ал.1 във вр. с чл.54 от НК е бил осъден на 2 г. „лишаване на свобода“- условно, което изтърпяване на наказанието е било отложено по реда на чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от 3 г., а впоследствие е било кумулирано с друго наказание „лишаване от свобода“ и е било изтърпяно от него ефективно. Следователно в периода от 09.12.2011г. до 17.05.2012г. ищецът- подсъдимия К.Ш. е бил първоначално „обвиняем“ и впоследствие „подсъдим“ за тежко умишлено престъпление и съответно е бил осъден на осн. чл.339, ал.1 от НК на 2 г. „лишаване от свобода“- условно, чието изтърпяване е било отложено на осн. чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от 3 г. Така постановената спрямо него условна осъдителна Присъда е била правно основание да бъде постановено впоследствие ищецът Ш. да изтърпи „ефективно“ наложеното му наказание от 2 г. „лишаване от свобода“ за друго негово умишлено деяние, по което е бил осъден на „лишаване от свобода“ с влязла в законна сила осъдителна Присъда на СпНС- София и което деяние се явява извършено от него в условия срок на първата му процесна присъда, в резултат на което при осъждането му за деянието, извършено в изпитателния срок, подсъдимият- ищеца Ш. се е поставил в по-неизгодно правно положение, тъй като вече е бил веднъж осъждан на „лишаване от свобода“, макар и „условно“.

Следователно ищецът Ш. евентуално би започнал да търпи вреди от момента, в който заключението на вещото лице постъпва по досъдебното производство и спрямо него е било повдигнато обвинение за притежаване на огнестрелно оръжие без надлежно разрешение, тъй като съгласно заключението на експерта при ответника, по оригиналния газов пистолет са извършвани интервенции, които са го превърнали от газово в бойно оръжие по смисъла на ЗКВВОБ. При това първоинстанционния РС- С.З. и въззивния ОС- С.З. не са приложили разпоредбата на чл.154 от НПК относно незадължителния характер на първоначалното и допълнителното експертно

заклучение.

Налице е очевидна връзка между дадените 2 бр. експертни заключения/първоначалното и допълнителното/ и подвеждането на ищеца-подсъдим под наказателна отговорност, и осъждането му по чл.339, ал.1 от НК за държане на огнестрелно оръжие, което представлява формално престъпление, за осъществяването на което е достатъчно да се докаже елементът на „държане“ на огнестрелно оръжие, за да бъде осъден извършителя, и няма нужда оръжието да е реално ползвано или да са настъпили някакви конкретни вреди, а е достатъчно само извършителят да го е притежавала/тоест то да е било у него/. Ищецът- подсъдимия Ш. е държал у себе си произведен изначално газов пистолет, за който няма въведена законова забрана за притежаване, закупен от фирма „НИС“- ООД, гр.С.З. от магазина им до Телевизионен сервиз- С.З., в който смисъл са и показанията на разпитания по делото свидетел Ш.. В резултат на двете експертизи, извършени от експерт- длъжностно лице при ответника, първоначално РС-С.З. и впоследствие ОС- С.З. са приели за безспорно установено и доказано, че газовия пистолет е бил преработен и в резултат на това е бил превърнат в боен пистолет, който може да поражда живи цели. Безспорно заключенията на експерта се явяват пряка причина ищецът- подсъдим да бъде подведен под наказателна отговорност и да бъде осъден по това формално престъпление по чл.339, ал.1 от НК.

Липсват по настоящото гражданско дело каквито и да са данни, че тогавашния подсъдим/сега ищец/ Ш. по някакъв надлежен процесуален начин е оспорвал съдържанието и изводите в тези 2 бр. експертни заключения, че е искал назначаване на допълнителна или повторна съдебно- балистична експертиза по реда на чл.153 от НПК, която евентуално да опровергае фактическите изводи на първоначалната и допълнителните такива, назначени от разследващите и съдебните органи по надлежния процесуален ред на чл.144- 152 от НПК.

Самото вещественно доказателство по наказателното дело/пистолета на подсъдимия- ищец Ш./ много по- рано е унищожено по надлежния ред и физически не съществува, за да бъде обследвано отново в рамките на настоящия граждански процес. При извършената от свидетеля К.П. частна балистична експертиза от 17.08.2015г./почти 3 г. след постановяване на

окончателното потвърдително осъдително Решение № 234/01.11.2012г. от въззивния ОС- С.З./ е бил изследван от него не първоначалния иззет пистолет на ищеца/подсъдим/, а друг аналогичен като марка и модел стандартен газов пистолет, взет като образец от оръжейния магазин, собственост на свидетеля Н.Ш..

Съдът кредитира изцяло показанията на двамата поискани от ищеца и допуснати до разпит свидетели Ш. и П., тъй като те не са в родствени или други никакви особени отношения с която и да е от страните по делото, липсват данни да са по някакъв начин пряко или косвено заинтересовани от изхода на настоящото гражданско дело, показанията им са вътрешно непротиворечиви, допълват се взаимно и са в унисон с мотивите на двата наказателни съдебни акта/първоинстанционната Присъда и въззивното Решение/.

Безспорно се установи и доказа от показания на св.Ш., че такива газови пистолети, като намерения у ищеца, са били продавани тогава, по- късно, както и до сега в неговия оръжеен магазин в гр.С.З., като до 2015г. дулният им дифузьор е бил сменяем, а след 2015г. вече е бил неподвижен/отлят или заварен/ към цевта фабрично. Той няма спомен за конкретната покупка на такова газово оръжие конкретно от ищеца в неговия оръжеен магазин в гр.С.З. преди толкова много години, още повече, за продажбите имал назначени свои служители.

Свидетелят Петков потвърждава, че е бил запознат с двете експертни заключения по наказателното производство против ищеца, че по- късно е разговарял и със самия изготвил ги експерт при ответника, и че е изследвал идентичен стандартен газов пистолет с фабричен № EUL 12121237/различен от изследваното в БНТЛ при ОД на МВР- С.З. веществено доказателство- газов пистолет с фабричен N EVL 920186/, взет от оръжейния магазин на първия свидетел Ш., въз основа на който е изготвил и своята частна експертиза, съгласно която на предоставения му за изследване нов търговски предмет/газов пистолет/ поставения фабрично в цевта дефузьор не е бил преработван и е отговарял на конструктивните размери на този калибър и марка газови пистолети.

Наред с това в хода на съдебното дирене пред настоящия първоинстанционен съд ищец не доказа с никакви писмени и/или гласни

доказателства твърдените от него болки и страдания в резултат на осъждането му от РС- С.З., за обезщетяването на които претендира от ответника ОД на МВР- С.З. заплащането на неимуществени вреди в размер на главница от общо 100 000 лв., ведно със законните последици от това- лихви и разноски.

Поради което исковата му претенция против ответника ОД на МВР- С.З. по чл.2, ал.1, т.3 и чл.8, ал.1 от ЗОДОВ и във вр. с чл.82- 86 от ЗЗД се явява изцяло неоснователна и недоказана, и следва да бъде напълно отхвърлена, ведно със законните последици от това.

В тази връзка и акцесорното искане на ищеца, за присъждане на законната лихва върху главницата от 100 000 лв. от 16.12.2020г. до окончателното изплащане на сумите за съответните периоди от време по смисъла на чл.82- 86 във вр. с чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, се явява изцяло неоснователно и недоказано съгласно чл.119 от ЗЗД, понеже е било погасено главното вземане за главницата от 100 000 лв., и следва да се отхвърли напълно, ведно с всички законни последици от това.

ОТНОСНО ВЪПРОСА ЗА ДАВНОСТТА :

От датата на изготвяне на първата експертна справка/27.12.2011г./, от датата на изготвяне на втората допълнителна експертна справка/20.09.2012г./ и от датата на постановяване на окончателното въззивно Решение/01.11.2012г./ до датата на входиране на първоначалната Искова молба в СГС- София/16.12.2020г./ е изминал интервал от време повече от 8 г., който значително превъзхожда общия максимален 5- годишен срок за завеждане на такава искова претенция по смисъла на общата разпоредба на чл.110, пр.1 от ЗЗД и в специалния закон ЗОДОВ няма предвидена разпоредба, която да определя евентуален по- дълъг срок от 5 г. по смисъла на чл.110, пр.2 от ЗЗД.

Поради което е налице изтекла максимална законова 5- годишна давност за такива парични искиви претенции за главница и лихви, предвид което те следва да се отхвърлят изцяло и на това фактическо и правно основание, със законните последици.

ОТНОСНО ПРЕТЕНЦИЯТА ПО ЧЛ.124, АЛ.5 ОТ ГПК :

Производството по делото е по специалния ред на особения закон съгласно чл.8, ал.1 във вр. с чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ- с дължима ДТ само 10

лв. независимо от цената на иска, и със задължителното участие на представител на Прокуратурата на Република България/ПРБ/- в случая на ОП-С.З., а не по общия ред на чл.124, ал.1- 5 от ГПК- с дължима ДТ- 4 % от цената на иска/ДТ- 4 000 лв. при искова претенция от 100 000 лв./, и без задължителното участие на представител на Прокуратурата на Република България/ПРБ/- в случая на ОП- С.З..

Действително общата разпоредба на чл.124, ал.5 от ГПК предвижда, че искане за установяване на престъпно обстоятелство от значение за едно гражданско правоотношение се допуска в случаите, когато наказателното преследване не може да бъде възбудено или е прекратено на някое от основанията по чл.24, ал.1, т.2- 5 от НПК. Очевидно в настоящия случай вече не е налице процесуална възможност да се образува наказателно производство в сочения от ищеца смисъл, процедура, обвиняемо лице и конкретно сочено престъпление по някой от съставите на НК, тъй като евентуалната наказателна отговорност на длъжностното лице/експерта/ при ответника ОД на МВР- С.З., изготвил двете експертизи/първоначалната и допълнителната/ вече се явява изцяло погасена поради изтичане на предвидената максимална законова давност на осн. чл.24, ал.1, т.3 от НПК, тъй като съгласно нормата на чл.80, ал.1, т.5 от НК давността за наказателно преследване на твърдяното от ищеца извършено престъпление от експерта по чл.291, ал.2 от НК е 3 г., понеже предвиденото по този член наказание за едно такова евентуално деяние е до 1 г. „лишаване от свобода“ или „пробация“.

Поради което ищцовото искане по общия ред на чл.124, ал.5 от ГПК за установяване на твърдяно престъпно обстоятелство се явява процесуално недопустимо по това дело с оглед разглеждането на основната му искова претенция по специалния ред на чл.8, ал.1 във вр. с чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ. И при евентуално гражданско исково производство по реда на чл.124, ал.5 от ГПК претенцията следва да е срещу друга надлежна пасивно легитимирана страна.

ОТНОСНО РАЗНОСКИТЕ ПО ДЕЛОТО :

Предвид изхода на спора пред настоящата първа съдебна инстанция и на осн. чл.78, ал.3 и ал.8 от ГПК във вр. с чл.25, ал.1 и 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ и във вр. с чл.2, ал.3 от ЗОДОВ ищецът Ш. следва да бъде осъден да заплати на ответника ОД на МВР- С.З.

юрисконсултско възнаграждение в максималния размер на 540 лв., а на държавата на осн. чл.10, ал.2, изр.1 от ЗОДОВ сумата за ДТ- 10 лв. по приходната сметка на ОС- С.З. в обслужващата го „ЦКБ“- АД, клон С.З., в полза на органите на съдебната власт в приход на ВСС- гр.София.

Настоящото първостанционно съдебно Решение може в законния 2-седмичен срок да се обжалва от връчването му на всяка от страните и да се протестира от ОП- С.З., с въззивна жалба и протест чрез първоинстанционния Окръжен съд- гр.С.З. пред въззивния му Апелативен съд- гр.Пловдив.

Ето защо предвид всички гореизложени мотиви и на основание чл.124 от ГПК във вр. с чл.8, ал.1 и чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ и във вр. с чл.82- 86 от ЗЗД, първоинстанционният Окръжен съд- гр.С.З.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло иска на К.И. Ш.- ЕГН ***** от *** против ОД на МВР- С.З., ул.“Граф Игнатиев“ № 16 за заплащане на парично обезщетение в размер на 100 000 лв./сто хиляди лева/ за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразна съдебно- балистична експертиза, изготвена от служителя на ответника И.С.И./специалист в областта на балистиката при ОД на МВР С.З./, който в качеството му на вещо лице е изготвил невярно заключение, обективизирано в Протокол №567/27.12.2011г., представен по досъдебно производство № 1196/2011г. по описа на 2-ро РУП на МВР- С.З. и в Протокол №526/20.09.2012г. за извършена от него допълнителна експертиза, поискана и представена пред ОС- С.З., в които вещото лице било потвърдило устно и в съдебно заседание пред състава на ОС- С.З. в качеството му на въззивен съд с Решение № 234/01.11.2012г. по ВНОХД № 1193/2012г. бил потвърдил постановената от РС- С.З. Присъда № 111/17.05.2012г. по НОХД № 422/2012г., с която той бил признат за виновен в това, че на 09.12.2011г. е държал огнестрелно оръжие- пистолет марка „ECOL Volga” No EVL-920186, калибър 9 мм, без да има надлежно разрешение за това, поради което и на осн. чл.339, ал.1 от НК и чл.54 от НК бил осъден на 2 г. „лишаване на свобода“, което наказание било отложено по чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от 3 г., а впоследствие било изтърпяно ефективно, заедно със законната лихва върху главницата от 100 000 лв. от 16.12.2020г. до окончателното изплащане на сумите, като изцяло неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА К.И. Ш.- ЕГН *****, от *** да заплати :

1. На Държавата ДТ- 10 лв. по приходната сметка на ОС- С.З. в обслужващата го „ЦКБ“- АД, клон С.З., в полза на органите на съдебната власт в приход на ВСС- гр.София.

2. На ОД на МВР- С.З., ул.“Граф Игнатиев“ № 16 юрисконсултско възнаграждение в размер на 540 лв./петстотин и четиридесет лева/ по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва и протестира в 2- седмичен срок от връчването му на всяка от страните и на ОП- С.З., с въззивна жалба и протест, чрез ОС- С.З. пред ПАС- Пловдив.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____